

en investor, der vel skal betale en eller anden sum for det, og han bliver så kaldt stråmand, og så efter 5 år skal han sælge ejendommen tilbage til lejerne, som så kan blive nye andelsbolighave-re. Var det det, der var spørgsmålet?

Ja, det kan man vel godt forestille sig. Men investoren vil jo have den fulde pris, og det er ham, der scorer gevinsten, for han får jo købt ejendommen til den høje markedsværdi fra den likviderede andelsboligforening, og så er der ikke noget i den her forretning for de andelsbolighavere, der bliver lejere for igen at blive andelsbolighavere 5 år senere. Der er ikke nogen forretning i det. Og hvis ikke det foregår transparent, er der i allerhøjeste grad et skattemæssigt problem i forhold til stråmanden, som jo er erhvervsinvestor og allerede derfor beskatningspligtig for avance på erhvervsjendomme.

Så hvis tingene foregår lovligt, er der ikke nogen forretning i det. Hvis det foregår ulovligt, ja, så kan alt jo ske, men det kan vi jo altså ikke lovgive om; det er jo en sag for politiet og domstolene.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ønsker hr. Poul Henrik Hedeboe ordet? Værsgo, for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Det var ikke for at inspirere til ulovligheder, men det er jo et spørgsmål om, at de, der har andelsboligerne, forsøger at finde nogle veje til at, skal vi sige komme ajour med boligmarkedet fra den lavere værdisatte andelsbolig, og det kunne de jo faktisk godt komme på den her måde – lovligt.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er jeg ikke så sikker på at man kunne gøre lovligt. Men skal vi nu ikke lade den her sag ligge, forstået på den måde, at der allerede sidste år er indført lovgivning, der forhindrer et incitament til at lave den her likvideringstrafik.

Så jeg tror, SF har fundet et hår i suppen; der er bare ikke mere suppe, så der er kun håret tilbage.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sige til hr. Jakob Axel Nielsen, at det jo var sådan, at den anden fidus først blev lukket, efter at den var blevet brugt af mange, og det er jo desværre sådan med mange fiduser, at de først bliver brugt af rigtig mange. Jeg plejer at sige, at inden for skatteområdet tog det i hvert fald, dengang hr. Anders Fogh Rasmussen ikke var statsminister, men skatteminister, i gennemsnit 5 år, fra et hul blev opdaget, og til det blev lukket, og det koster frygtelig mange penge, og det ødelægger temmelig meget, når det får lov at ske.

Derfor synes jeg da, at skatteministeren skal reagere lidt på den her mulighed for, at man ved at lade en stråmand gå ind og måske bare vente 5 år, inden man får bragt tingene i orden, altså kan score kassen. Hvis det er en mulighed, skal den da lukkes. Kan stråmanden oven i købet være et selskab, som er ejet af andelsbolighavere, er det jo ved at være rigtig morsomt. Så skal det da lukkes. Det er det, jeg synes skatteministeren skylder os og ikke bare kan afvise med, at man har et skattestop og derfor må al snyd have lov til at foregå, indtil man af offentligheden bliver tvunget til at lukke hullet, som det skete i TDC-sagen. Det måtte have lov at foregå, indtil hullet blev lukket. Vi kunne ikke have den trafik, at man først lader hullet stå åbent i lang tid, inden man får grebet ind med henvisning til, at man ikke ville gribe ind på grund af skattestop-pet.

Derfor vil jeg sige til skatteministeren, at hvis vi ikke kan få svarene i dag, synes jeg da, SF skal stille spørgsmålene på skrift, så vi kan få at vide, om der er nogle huller i det her, som der skal kigges på. Jeg mener, SF's forslag peger på, at der er huller, og derfor synes jeg, det er forkert bare at afvise det, for det, der foregår på andelsboligmarkedet bl.a. med den her regerings hjælp, hvor man har gennemført muligheden for at belåne sine friværdier i andelsboliger i uhammet grad, er jo med til at ødelægge selve andelsboligtanken. Det er vi meget imod, fordi det er en sektor på vores boligmarked, hvor der er mindre spekulation end på det almindelige boligmarked, og som i nogen grad stadig væk sikrer, at man f.eks. kan få en bolig i København, uden at man bliver fuldstændig flået, som det sker på det almindelige ejerboligmarked.